

Ю. В. Константинова
Д. В. Зименко

СТРАТЕГІЧНЕ ПАРТНЕРСТВО МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ПОЛЬЩЕЮ В КОНТЕКСТІ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ

У статті досліджується сучасний стан та перспективи розвитку стратегічного партнерства між Україною та Польщею в контексті російсько-української війни. Розглянуто основні аспекти співробітництва, включаючи політичну, військову, економічну та гуманітарну сфери. Проаналізовано нормативно-правову базу відносин та інституційні механізми реалізації партнерства. Особлива увага приділяється ролі Польщі у підтримці України після повномасштабного вторгнення Росії, зокрема у питаннях військової допомоги та підтримки біженців. Досліджено проблемні аспекти двосторонніх відносин, включаючи економічні суперечності та історичні питання. Визначено ключові досягнення партнерства та окреслено перспективи подальшої співпраці в умовах геополітичних змін. Обґрунтовано стратегічне значення українсько-польського партнерства для регіональної безпеки та євроінтеграційних процесів. Визначено напрями подальших досліджень двосторонніх відносин.

Ключові слова: *стратегічне партнерство, Україна, Польща, російсько-українська війна, військова допомога, біженці, євроінтеграція, регіональна безпека, двосторонні відносини.*

DOI 10.34079/2226-2830-2024-15-39-76-84

Російсько-українська війна, яка триває з 2014 року, стала серйозним викликом для безпеки в Європі та вплинула на геополітичну динаміку в регіоні. В цих умовах стратегічне партнерство між Україною та Польщею набуло особливого значення. Польща виступила одним із найактивніших союзників України, надаючи військову, гуманітарну та дипломатичну підтримку. Водночас, це партнерство стикається з низкою викликів, таких як історичні суперечності, внутрішньополітичні процеси в обох країнах і зміни в міжнародному середовищі. Головна проблема полягає в тому, як максимально ефективно використовувати стратегічне партнерство між Україною та Польщею для забезпечення безпеки та стабільності в регіоні, підтримки України у боротьбі з агресором, а також зміцнення економічних і політичних зв'язків. Поряд з цим важливо вирішувати історичні та культурні суперечності, що можуть впливати на довгострокову співпрацю між державами.

Питання стратегічного партнерства між Україною та Польщею в контексті російсько-української війни користується увагою дослідників, у вивченні цього питання можна виділити два етапи, дослідження до 2022 року коли в основному розглядалися перспективи цього співробітництва та шляхи його активізації, і після 2022 року де вивчається еволюція відносин в бік конструктивної співпраці і посилення стратегічного партнерства. Зокрема роботи С. Білана, О. Знахаренко, Г. Перепелиці, тощо. Цікавими для вивчення теми є збірки презентовані Міжнародною групою з дослідження відносин Польщі та України це «Аналітична доповідь. Стан та перспективи стратегічного партнерства Польщі та України. Погляд з Польщі та України», яка вийшла у 2021 році

та «Partnerstwo strategiczne Polski i Ukrainy w warunkach zmiany systemu międzynarodowego: punkt widzenia Polski i Ukrainy» видана у 2024 році. Які дають розгорнутий аналіз співробітництва за окремими напрямками та демонструють підходи до оцінки співпраці з позицій українських та польських дослідників. Разом з тим, тема залишається актуальною, а окремі аспекти потребують додаткового вивчення.

Метою статті є вивчення сучасного стану стратегічного партнерства між Україною та Польщею, його ключових досягнень та проблем, а також перспектив розвитку в контексті триваючої російсько-української війни.

Стратегічне партнерство між країнами є важливою формою міжнародних відносин, це формальна угода, яка сприяє співпраці та взаємодії для досягнення спільних цілей і інтересів. Цей тип партнерства характеризується кількома ключовими елементами: *по-перше*, країни вступають у стратегічне партнерство для досягнення спільних цілей, таких як підвищення безпеки, сприяння економічному зростанню або вирішення глобальних викликів, таких як зміна клімату. Ця співпраця часто розглядається як спосіб зміцнення позицій кожної країни в міжнародній системі. *По-друге*, стратегічні партнерства зазвичай визначаються як специфічні форми двосторонніх відносин між державами, які можуть також включати недержавних акторів. Вони спрямовані на створення привілейованих відносин, що полегшують взаємодію та реалізацію міжнародних ролей. *По-третє*, таке партнерство часто виходить за межі військової або безпекової співпраці та охоплюють економічні, політичні та культурні аспекти. Воно може включати спільні ініціативи в торгівлі, технологіях, екологічних питаннях тощо (Michalski, 2019).

Отже, основними характеристиками такого партнерства є взаємодія на довгостроковій основі, спільні цілі сторін, поглиблена співпраця у ключових сферах (безпека, економіка, політика), високий рівень взаємної довіри та підтримки, регулярний діалог на найвищому рівні, інституціалізовані механізми співпраці. На сьогодні всі ці складові присутні у відносинах між Україною та Польщею.

Після здобуття Україною незалежності в 1991 році, Польща стала однією з перших країн, які визнали її суверенітет. З цього часу між країнами почалося активне формування партнерських відносин, які охоплюють політичну, економічну та інституційну співпрацю. Поглиблення двосторонніх відносин між Польщею та Україною має стратегічне значення, зумовлене багатьма чинниками. Серед них — спільна історія, територіальна близькість, етнічна та демографічна спорідненість, а також тісні культурні зв'язки.

Базові документи на яких базуються відносини стали «Договір між Україною і Республікою Польща про добросусідство, дружні відносини і співробітництво» (1992), який визначив принципи взаємовідносин між державами, закріпив повагу до територіальної цілісності, встановив механізми політичних консультацій тощо. Також, важливим для відносин стала «Декларація міністрів закордонних справ України і Республіки Польща про принципи формування українсько-польського партнерства» (1994), «Спільна декларація Президента України і Президента Республіки Польща» (1996) яка визначає пріоритетні сфери співпраці, встановила механізми координації дій, підкреслює підтримку євроатлантичних прагнень України. У «Стратегія національної безпеки України» є пункт 36, в якому сказано, що з метою захисту власних національних інтересів та зміцнення регіональної безпеки Україна розвиватиме стратегічне партнерство з Республікою Польща. Загалом договірно-правова база налічує більше 150 договорів, які охоплюють ключові сфери двостороннього співробітництва (Див. Політичні відносини....).

Одним із механізмів реалізації стратегічного партнерства є політична співпраця, яка реалізується через інституційні механізми такі як: Консультативний комітет президентів створений у 1993 році, Парламентська Асамблея України і Республіки Польща, Міжурядова комісія з питань економічного співробітництва, Міжурядова координаційна рада з питань міжрегіонального співробітництва, Рада МЗС України та МЗС Республіки Польща тощо.

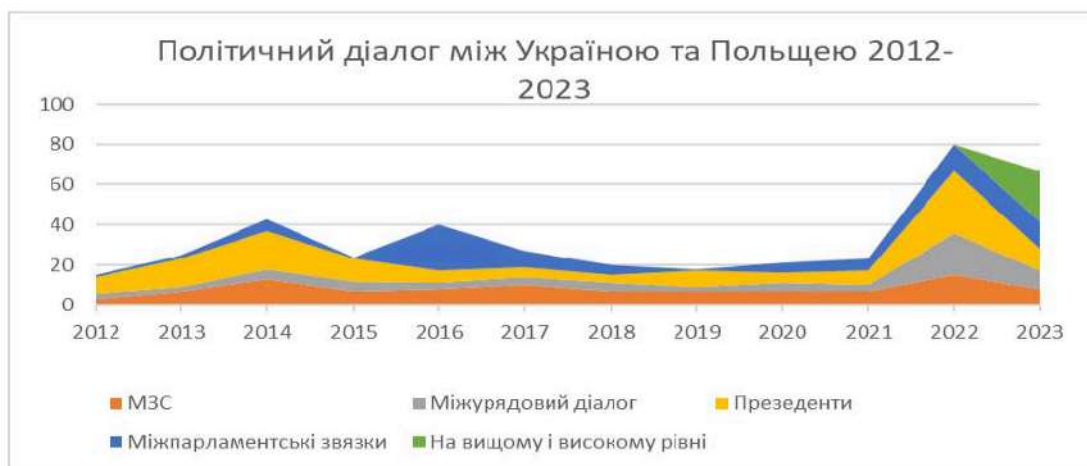

Рис.1. Джерело: Сайта МЗС України. <https://poland.mfa.gov.ua/spivrobitnictvo/228-politichni-vidnosini-mizh-ukrajinoju-ta-polysheju>.

Аналізуючи данні політичного діалогу, ми бачимо що піки активності припадають на ключові періоди для України, 2014 рік - початок російсько-української війни та 2022 рік – повномасштабне вторгнення росії в Україну. В цей період відбуваються регулярні зустрічі на рівні президентів, прем'єр-міністрів та міністрів, сторони демонструють взаємну підтримку на міжнародній арені, Польща виступає одним з найактивніших адвокатів євроатлантичної інтеграції України.

Польща асоціює свою безпеку з безпекою на кордонах з РФ, а тому зацікавлена у мирній, стабільній та безпечній Україні. Саме тому Польща демонструвала найбільш безкомпромісну позицію щодо оцінки подій у Криму та на Донбасі - як анексію та військову агресію, крім того запровадила санкцій щодо Росії (Р. Клівак, 2020).

Стратегічне партнерство між Україною та Польщею спирається на поглиблений політичний діалог. Агресивна політика Росії є безпосередньою загрозою для безпеки Польщі та України. Польща послідовно виступала за залучення України до процесів субрегіональної інтеграції в рамках Центральноєвропейської ініціативи, Ініціативи Трьох морів, V4+, B9+, ABC+, Європи Карпат і Люблінського трикутника. Польські політичні еліти досягли відносного консенсусу щодо важливості України для європейської безпеки, тоді як українські еліти ще формують свою центральноєвропейську ідентичність та послідовну геополітичну стратегію в цьому регіоні (Baluk, 2024, Pererefusia, 2024).

Співпраця у галузі безпеки та оборони є одним з ключових напрямків партнерства. Цей напрям значно активізувалася після 2022 року, відкривши перспективи для стратегічного партнерства. Основними факторами стали спільні загрози з боку Росії, потреба України в модернізації оборонного сектору та розширення військової допомоги. У 2014–2021 роках реальне стратегічне партнерство у військовій сфері між Польщею та Україною не існувало. Цей період можна охарактеризувати як

спроби налагодження військової співпраці. Найбільш успішними прикладами співпраці стали діяльність LITPOLUKRBRIG і навчальні місії для українських військових. Утім, військово-технічна співпраця обмежувалася переважно деклараціями або демонстрацією прототипів (Topolski, 2024).

Польща однією з перших надала військову допомогу Україні, починаючи з квітня 2022 року, включаючи постачання важкої техніки – танків, артилерійських систем, БМП, запчастин та великої кількості боєприпасів. Загалом обсяг військової допомоги наданої Польщею Україні за період з лютого 2022 по липень 2023 року склав 3 млрд.євро (Topolski, 2024). Ця допомога суттєво вплинула на зниження військового потенціалу Польщі, водночас стимулюючи модернізацію її Збройних сил та інтеграцію із системами озброєння НАТО.

Польща вже тривалий час залишається важливим торговельним партнером України, демонструючи стійке зростання економічних зв'язків за останні два десятиліття. Це проявляється у збільшенні обсягів торгівлі, зростанні трудової міграції, транскордонному співробітництві та інвестиціях. В основі економічного співробітництва лежить низка угод, зокрема: Угода про економічне співробітництво (1991), Договір про уникнення подвійного оподаткування (1993), Угода про міжнародні автомобільні перевезення (1992), Угода про сприяння та взаємний захист інвестицій (1993) тощо. Більшість документів, що регламентують співпрацю, були створені до вступу України до СОТ (2008 р.), Угоди про асоціацію з ЄС та початку російської агресії, сьогодні вони потребують перегляду, враховуючи геополітичні зміни.

Польща відіграє ключову роль у зовнішній торгівлі України, хоча частка України у польському експорті й імпорті залишається незначною через економічні труднощі та обережність польських бізнесменів. Суттєвою проблемою є асиметрія у структурі торгівлі: український експорт до Польщі здебільшого сировинний, тоді як Польща постачає продукцію з вищою доданою вартістю. Торгівля товарами домінує, тоді як послуги мають мінімальне значення (Drabczuk, 2024).

Польща також є провідним напрямком трудової міграції українців, що має як позитивні, так і негативні наслідки для обох країн, зокрема в соціальній сфері. Інвестиційна співпраця залишається обмеженою й нерівномірною: польські компанії активніше інвестують в Україну, ніж українські в Польщу (Matej, Namoniuk, 2024).

Асиметрія у структурі торгівлі призводить до певних криз у відносинах, так наприкінці 2023 року через непорозуміння щодо зернової угоди, значно погіршилися відносини між двома країнами, утворився затор на кордоні двох країн з сотні українських вантажівок, які стоять вздовж дороги нескінченною вервицею, через мітинги та протести польських фермерів.

Протестувальники висипали українське зерно прямо на узбіччя доріг, не пропускають гуманітарну та військову допомогу для ЗСУ, а також влаштовують масові протести на вулицях столиці Польщі – Варшаві.

6 березня 2024 року відбувся один з масових мітингів, який розпочали фермери перед офісом прем'єра Дональда Туска. Вони виступали проти «Зеленого курсу» Єврокомісії та неконтрольованого імпорту продукції з України. Задля вгамування протестувальників біля Сейму Польщі у Варшаві поліції прийшлося застосовувати сльозогінний газ і шумові гранати.

Протести фермерів, стали викликом для співпраці між країнами, але також продемонстрували важливість відкритого діалогу для вирішення спірних питань. Протести змусили обидві сторони активізувати діалог, щоб знайти компромісні рішення, зокрема щодо квот або обмежень на імпорт зерна. Це стало прикладом ефективного вирішення конфліктів через дипломатичні механізми. Ситуація

підкреслила необхідність врахування економічних інтересів обох сторін у процесі поглиблення співпраці, особливо в контексті євроінтеграції України.

Основними втратами України в ході війни є руйнування критичної інфраструктури та агросектору. Україна потребує підтримки в енергетиці та сільському господарстві, що відкриває можливості для польської економіки. На думку польської дослідниці Марти Драбчук, відбудова України та переговори про вступ до ЄС визначатимуть співпрацю. Польща вже відіграє ключову роль у цих процесах і має потенціал стати логістично-промисловим хабом для України. У довгостроковій перспективі співпраця Польщі й України в ЄС може стати аналогом франко-німецького тандему (Drabczuk, 2024).

Гуманітарне співробітництво між Україною та Польщею є важливим елементом підтримки українського населення в умовах війни. Це співробітництво не лише забезпечує необхідну допомогу, але й сприяє зміцненню двосторонніх відносин у культурній та соціальній сферах. Але, основною сферою взаємодії після 2022 року стала допомога біженцям.

Станом на кінець січня 2024 року, через повномасштабне вторгнення на територію України за кордоном перебуває 4,9 мільйона українців. Переважна більшість біженців становлять жінки (найбільша частка яких – 13% – у віці 35-44 років) та діти. З них від 1,4 до 2,3 мільйона осіб можуть залишитись за межами України назавжди. Слід зазначити, що на сьогоднішній день найбільша частка українських біженців у Європі перебуває в Німеччині (30%) та Польщі (22%). На кінець січня кількість отримувачів тимчасового захисту на тисячу осіб становить – 25,9% у Польщі (Скаврон, 2024).

Польща розробила спеціальні заходи, для підтримки українських біженців: у березні 2022 року було прийнято «Закон про допомогу громадянам України», також відбувається надання номера PESEL для доступу до соціальних послуг, була спрощена процедура працевлаштування, надано доступ до освіти та медичного обслуговування, організована фінансова допомога для біженців та польських родин, які їх приймають. Було організовано психологічну підтримку, мовні курси та програми інтеграції, допомогу у працевлаштуванні, підтримку дітей у навчальних закладах тощо. Варто відзначити, що Польща прийняла найбільшу кількість українських біженців серед усіх європейських країн, створивши безпрецедентну систему підтримки та інтеграції.

Нижче наведено статистику, з яких областей України найбільше всього біженців приїжджають до Польщі (Gremi Personal, 2024).

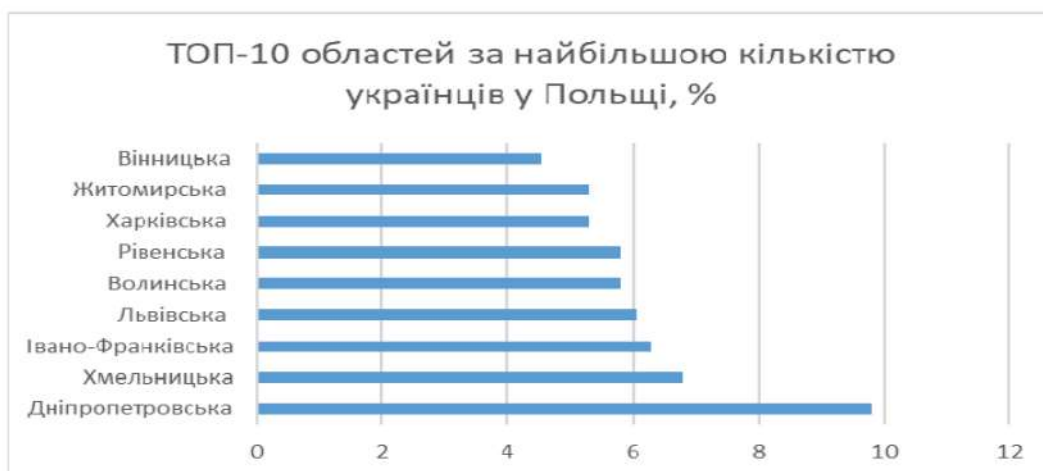

Рис.2. Джерело: Gremi Personal. <http://surl.li/ugwgp>

Згідно наведених даних, станом на січень 2024 року, найбільше українців приїхало саме з Дніпропетровської області до Республіки Польщі, шукаючи собі притулок та робочі місця.

Для порівняння, на Рис.3. наведено статистику, яка відображає відсоток біженців станом на березень-травень 2022 року, коли повномасштабне вторгнення тільки набирало обертів.

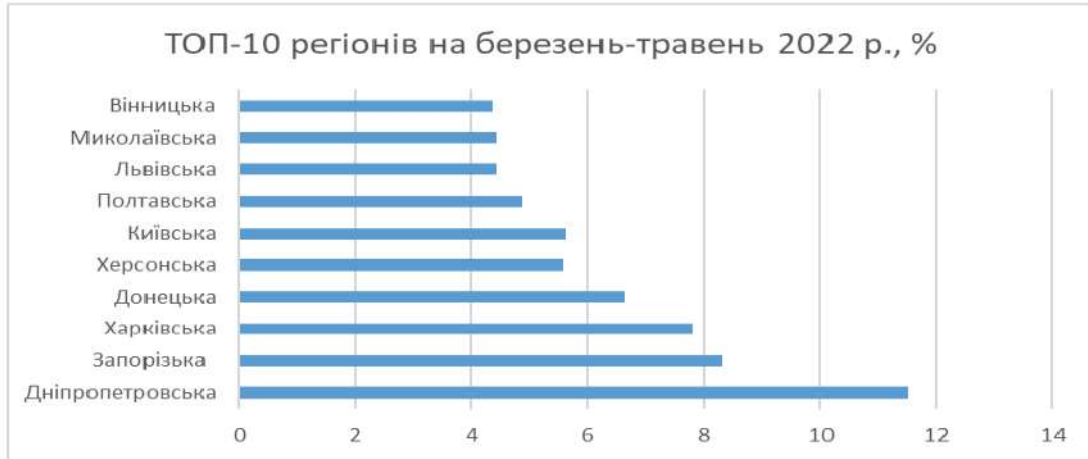

Рис.3. Джерело: Gremi Personal. <http://surl.li/ugwgp>

Проаналізувавши наведені дані, можна зробити висновки, що спочатку більшість мігрантів приїжджала з регіонів, охоплених бойовими діями, нині ж, тенденція змінилася, тобто станом на 2023 – 2024 рік прибуває більше трудових мігрантів з різних областей країни, це вказує на більш стабільну ситуацію в Україні ніж на початку повномасштабного вторгнення. Не зважаючи на війну, географічний розподіл стає більш-менш рівномірним, і в Республіці Польщі залишається переважно та частина біженців, яка має намір працювати, і шукає там не тільки притулок, а й можливість залишитись в цій країні і після закінчення війни в Україні.

Проблема біженців з України в Польщі залишається складною і багатогранною. З одного боку, нові законодавчі ініціативи забезпечують легалізацію перебування та доступ до соціальних послуг. З іншого боку, зміни в умовах отримання допомоги та можливість втрати певних пільг викликають занепокоєння серед біженців.

Переосмислення спільного минулого та пошук шляхів примирення між Україною та Польщею є важливими аспектами двосторонніх відносин, особливо з огляду на складні історичні питання, які досі викликають суперечки. Польща та Україна мають багатовікову спільну історію, яка включає як періоди співпраці, так і конфлікти. Найбільш контраверсійними є події першої половини ХХ століття, зокрема Волинська трагедія 1943 року, яка стала предметом численних суперечок і напруги у відносинах. Відзначається асиметрія в сприйнятті історії обома народами, що ускладнює діалог. Польська сторона акцентує на жертвах, тоді як українська намагається підкреслити свої власні страждання (Bazhenova, Latysh, 2024).

Незважаючи на розбіжності у поглядах, процес переосмислення минулого вимагає зусиль з обох сторін для створення конструктивного діалогу, який дозволить подолати історичні травми і сприятиме зміцненню двосторонніх відносин у майбутньому.

Висновок. Російсько-українська війна зробила партнерство між Україною та Польщею ключовим фактором регіональної безпеки. Польща виступає як один із найбільш послідовних союзників України, надаючи військову, гуманітарну та дипломатичну підтримку. Партнерство розвивалося від підписання базових договорів у 1990-х до глибокої співпраці у політичній, економічній, оборонній та гуманітарній сферах. Основою взаємодії стали довгострокові спільні цілі, такі як євроінтеграція України та регіональна стабільність. Російсько-українська війна стала каталізатором для глибоких трансформацій у відносинах між Україною та Польщею. Спільна боротьба проти російської агресії, гуманітарна співпраця, зміцнення безпекових зв'язків та розширення економічних відносин свідчать про новий рівень стратегічного партнерства між двома країнами. В подальших дослідженнях особливу увагу необхідно звернути на такі аспекти як, довгострокові наслідки війни для відносин між Україною та Польщею, вплив міграції українців на польське суспільство, розвиток військово-технічного співробітництва, перспективи економічної інтеграції між двома країнами тощо.

Бібліографічний список

- Аналітична доповідь (2020) *Стан та перспективи стратегічного партнерства Польщі та України. Погляд з Польщі та України*. Люблін-Київ.
- Baluk, W. (2024) 'Płaszczyzna polityczna partnerstwa strategicznego Polski i Ukrainy w latach 1991–2023', in *Partnerstwo strategiczne Polski i Ukrainy w warunkach zmiany systemu międzynarodowego: punkt widzenia Polski i Ukrainy*. Lublin, pp. 81-110.
- Bazhenova, H. and Latysh, Y. (2024) 'Wyzwania pamięci historycznej na drodze do porozumienia', in *Polski i Ukrainy Partnerstwo strategiczne Polski i Ukrainy w warunkach zmiany systemu międzynarodowego: punkt widzenia Polski i Ukrainy*. Lublin, pp. 187-212.
- Drabczuk, M. (2024) 'Płaszczyzna gospodarcza partnerstwa strategicznego Polski i Ukrainy', in *Partnerstwo strategiczne Polski i Ukrainy w warunkach zmiany systemu międzynarodowego: punkt widzenia Polski i Ukrainy*. Lublin, pp. 111-130.
- Gremi Personal (2024) *З яких областей України найбільше знаходяться у Польщі*. Available at: <http://surl.li/ugwgp> (Accessed: 4 June 2024).
- Клівак, Р.О. (2020) 'Європейська інтеграція: пріоритетний розвиток українсько-польського партнерства', in *II Міжнародна науково-практична інтернет-конференція*, p. 284.
- Matej, W. and Namoniuk, W. (2024) 'Płaszczyzna ekonomiczna', in *Partnerstwo strategiczne Polski i Ukrainy w warunkach zmiany systemu międzynarodowego: punkt widzenia Polski i Ukrainy*. Lublin, pp. 315-332.
- Michalski, A. (2019) *Diplomacy in a Changing World Order: The Role of Strategic Partnerships*. Available at: <https://www.ui.se/globalassets/ui.se-eng/publications/ui-publications/2019/ui-paper-no.-10-2019.pdf> (Accessed: 1 June 2024).
- Perepełycia, H. (2024) 'Płaszczyzna polityczna', in *Partnerstwo strategiczne Polski i Ukrainy w warunkach zmiany systemu międzynarodowego: punkt widzenia Polski i Ukrainy*. Lublin, pp. 295-314.
- Політичні відносини між Україною та Польщею* (no date) Available at: <https://poland.mfa.gov.ua/spivrobitnictvo/228-politichni-vidnosini-mizh-ukrajinoju-ta-polyshheju> (Accessed: 1 June 2024).
- Скаврон, Б. (2024) *Скільки українців не повернеться додому з-за кордону після війни — дослідження*. Available at: <https://tsn.ua/svit/ukrayinski-bizhenci-za-kordonom->

skilki-ukrayinciv-ne-povernetsya-dodomu-doslidzhennya-2534500.html (Accessed: 1 June 2024).

Topolski, I. (2024) 'Płaszczyzna wojskowa partnerstwa strategicznego Polski i Ukrainy', in *Partnerstwo strategiczne Polski i Ukrainy w warunkach zmiany systemu międzynarodowego: punkt widzenia Polski i Ukrainy*. Lublin, pp. 131-150.

References

- Analytical Report (2020) *State and Prospects of Strategic Partnership between Poland and Ukraine. View from Poland and Ukraine*. Lublin-Kyiv. (in Ukrainian)
- Baluk, W. (2024) 'Political Dimension of Strategic Partnership between Poland and Ukraine 1991-2023', in *Strategic Partnership between Poland and Ukraine in the Context of International System Change: Polish and Ukrainian Perspective*, Lublin, pp. 81-110. (in Polish)
- Bazhenova, H. and Latysh, Y. (2024) 'Historical Memory Challenges on the Path to Reconciliation', in *Strategic Partnership between Poland and Ukraine in the Context of International System Change: Polish and Ukrainian Perspective*, Lublin, pp. 187-212. (in Polish)
- Drabchuk, M. (2024) 'Economic Dimension of Strategic Partnership between Poland and Ukraine', in *Strategic Partnership between Poland and Ukraine in the Context of International System Change: Polish and Ukrainian Perspective*, Lublin, pp. 111-130. (in Polish)
- Gremi Personal* (2024) Which Regions of Ukraine Have the Largest Representation in Poland [online]. Available at: <http://surl.li/ugwgp> [Accessed 4 June 2024]. (in Ukrainian)
- Klivak, R.O. (2020) 'European Integration: Priority Development of Ukrainian-Polish Partnership', in *Proceedings of the II International Scientific and Practical Internet Conference*, p. 284. (in Ukrainian)
- Matej, W. and Namoniuk, W. (2024) 'Economic Sphere', in *Strategic Partnership between Poland and Ukraine in the Context of International System Change: Polish and Ukrainian Perspective*, Lublin, pp. 315-332. (in Polish)
- Michalski, A. (2019) *Diplomacy in a Changing World Order: The Role of Strategic Partnerships* [online]. Available at: <https://www.ui.se/globalassets/ui.se-eng/publications/ui-publications/2019/ui-paper-no.-10-2019.pdf> [Accessed 1 June 2024].
- Ministry of Foreign Affairs of Ukraine (2024) *Political Relations between Ukraine and Poland* [online]. Available at: <https://poland.mfa.gov.ua/spivrobotnictvo/228-politichni-vidnosini-mizh-ukrajinoju-ta-polysheju> [Accessed 1 June 2024]. (in Ukrainian)
- Perepelycia, Hr. (2024) 'Political Sphere', in *Strategic Partnership between Poland and Ukraine in the Context of International System Change: Polish and Ukrainian Perspective*, Lublin, pp. 295-314. (in Polish)
- Skavron, B. (2024) *How Many Ukrainians Won't Return Home After the War - Research* [online]. TSN. Available at: <https://tsn.ua/svit/ukrayinski-bizhenci-za-kordonom-skilki-ukrayinciv-ne-povernetsya-dodomu-doslidzhennya-2534500.html> [Accessed 1 June 2024]. (in Ukrainian)
- Topolski, I. (2024) 'Military Dimension of Strategic Partnership between Poland and Ukraine', in *Strategic Partnership between Poland and Ukraine in the Context of International System Change: Polish and Ukrainian Perspective*, Lublin, pp. 131-150. (in Polish)

Стаття надійшла до редакції 10.06.2024.

Y. Konstantynova
D. Zymenko

STRATEGIC PARTNERSHIP BETWEEN UKRAINE AND POLAND DURING THE RUSSIAN-UKRAINIAN WAR

The article provides a comprehensive analysis of the strategic partnership between Ukraine and Poland in the context of the Russian-Ukrainian war that began in 2014 and intensified with the full-scale invasion in 2022. The research examines the multifaceted nature of bilateral relations, focusing on several key dimensions of cooperation.

The study investigates the evolution of political cooperation, highlighting the development of institutional mechanisms and regular high-level dialogue between the countries. Particular attention is paid to Poland's role as one of Ukraine's most consistent allies in opposing Russian aggression, including its advocacy for Ukraine's Euro-Atlantic integration and support in international forums.

The military aspect of cooperation is thoroughly examined, analyzing Poland's significant contribution to Ukraine's defense capabilities through military aid, which reached 3 billion euros between February 2022 and July 2023. The research emphasizes the transformation of military cooperation from symbolic partnership before 2022 to substantial strategic alliance during the full-scale war.

The economic dimension is analyzed through the lens of trade relations, investment cooperation, and recent challenges, including the agricultural disputes that emerged in 2023-2024. The study addresses the asymmetric nature of economic relations and explores potential areas for deeper integration, particularly in the context of Ukraine's future EU membership.

Special attention is devoted to humanitarian cooperation, particularly Poland's unprecedented response to the Ukrainian refugee crisis. The research provides detailed analysis of refugee demographics, support mechanisms, and integration processes, highlighting Poland's role as the primary destination for Ukrainian refugees in Europe.

The paper also addresses sensitive historical issues between the two nations, examining how current cooperation in facing common threats has influenced the dialogue about historical reconciliation. The study concludes by outlining prospects for future cooperation and identifying areas requiring further research, including the long-term impact of war on bilateral relations, migration effects on Polish society, and potential for deeper economic integration.

This research contributes to the understanding of how regional security challenges can transform bilateral relations and create new formats of strategic partnership, using the Ukrainian-Polish case as a prominent example of such transformation.

Keywords: *strategic partnership, Ukraine, Poland, Russian-Ukrainian war, military assistance, refugees, European integration, regional security, bilateral relations.*